

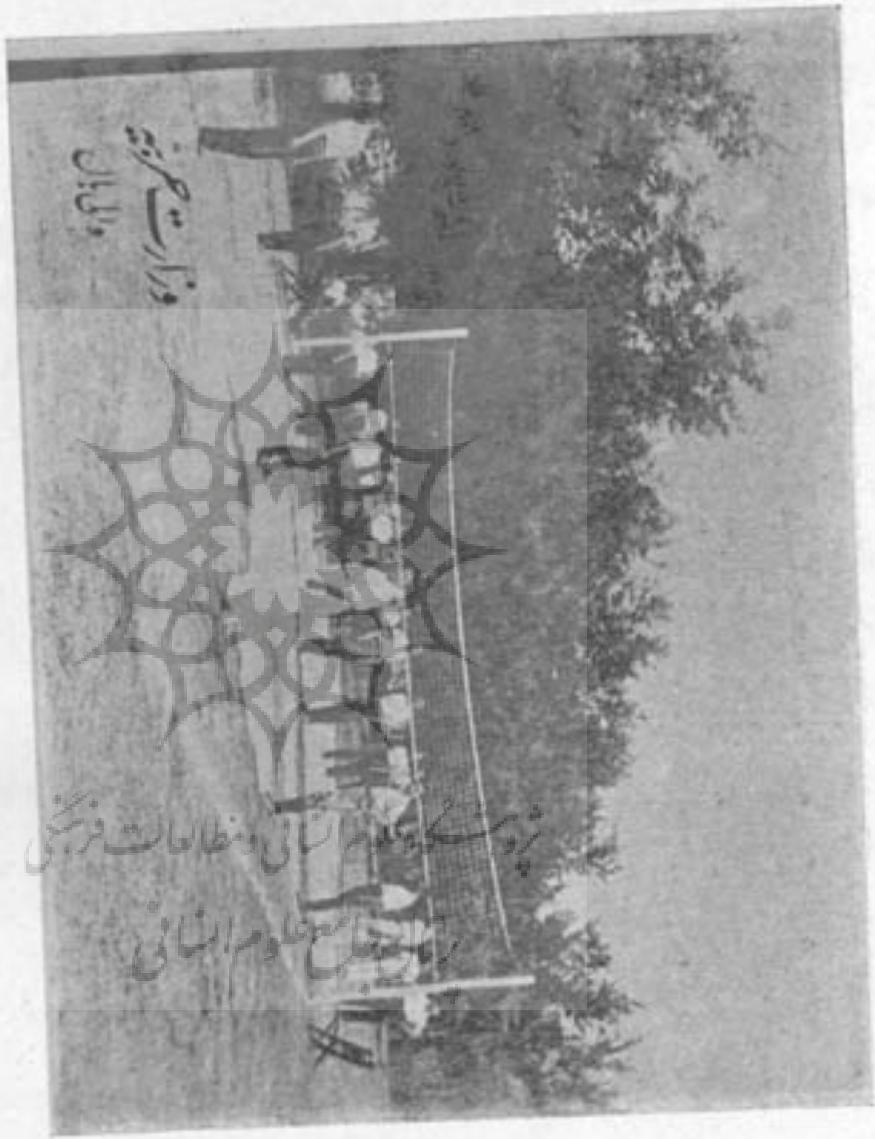
رسین

نگارش آفای محمد زمانخان
بنده مخصوص مکتب زراعت

حیات و طبیعت رسین: ژان رسین در شهر صغیر (فرقی میلون) در ۱۶۳۹ عیسوی تولد یافته است. فامیلش از متولین متوسط الحال بوده بادیر (پورت رویل) (Port Royal) روابط متعددی را دارا بوده است. رسین در صغر سن از نعمت شفقت والدین محروم گردیده و در اوائل چندی در تحت حمات ما در کلان خود حیات بسر می برد. بعد چون ما در کلاش در معبد (دی شان) (Des champs) زاویه گزین و مشغول رسوم مذهبی گردیده حس نمود که دیگر متحمی باز زحمات یتم شده نمیتواند، کفالتش را پا آقا یا ن معبد سیر ده به تعلمش تا کید زیادی ننمود (و چون درین وقت دخول رسین در معبد حکومت فرانسه که) به تحت اقتدار لوی چهارده پیشرفت می نمود حکم بالفای معبد صاد نمود اسا تنه جمیع قوای معنوی خود را مصروف اصلاحات روحی این یکدانه شا گرد خود، ژان رسین میداشتند. اثرات مذهبی ژان رسین (Yansenistes) کا نقش فی الحجر مرکوز لوح دماغ رسین گردید. اگرچه در ابتدا آثار مذکور را در افعال و حیات خود نشان نمی داد، لا کن اخیراً برای خود و معاصرینش معلوم گردید که تا چه حد مذهب ژان رسین در حیات معنوی رسین پر انداخته بود. علاوه برین این معلمین پر هیزگار و ماهر حسن شناخت آثار ادبی یوان قدیم را که منع صنعت و حکمت بوده است داخل روح بجوانان و تمازه رسین نمودند. مدت سه سال رسین در معبد پورت رویل (Port Royal) مقیم بوده او قات تهائی خود را در میان دره خرم و شاداب معبد، بمعالم آثار ادبی میگذرانید. در خفیه مطالعه ادبیات می نمود و در خفیه شعر میگفت، او لا چند شعر در صفت حسن و لطافت دره و شان و شوکت معبد سراییده است. درین مدت سه سال هیچگونه حادثه مهمی که مخل امنیت روح و مخرب آسایش باطنی او باشد بروی کار نیا مده رسین در تهائی پر مسرت خویش

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

نزا کتهای حیات و معا سن طیست را پی برده طبع شاعرانه که زاده روح حساس و قلب رقیق میباشد بایک روانی فوق العاده و خدا دادی مانند آفتاب در باطن رسین تافتن گرفت. طبیعت رسین از حد زیاد سریع التائید بوده اندک واقعه را با هزاران هزار صورت صنعتی و افکار شاعرانه در روح رقیق و دقیق با کمال حسن و نزا کت ایجاد مینمود روح شاعرانه رسین را بیک آله بسیار خفیف و لطیف موسیقی که از کمترین اهتزازها متاثر گردیده از هر تارش آواز دلفریب مخصوصی طنین انداز کوش گردد تشیه میتوانیم کرد گویند که چون رسین بدرجۀ اعلای عزت و اعتبار رسیده حسب خواهش مدام دومنتون Madame de Maintenon (ندمه لوی چهارده) تراژدی Tragedie قصه حزن آور موسوم به استررا Esther نوشته به لوی چهارده تقدیم نمود شاه ادب پرست فرانسه محل درستی درخور قصه مذکور ترتیب داده با جمیع نجبا و اهل دربار برای دیدن وشنیدن آن تیار چند دفعه موادرآ یامد. دریکی از بندهای اکتریسی را Actrice (بیک دختر بازیگر) کلالت زبان ویا نسیان در خواندن چند فردی داشد، دختر از خجالت زیاد آغاز بگریست نمود و قنیک رسین ندید بجلدی تمام از جابر خواسته در صحنه تمثیل یامد و به تسلی خاطر آن دختر پرداخت و از گریه آن مخصوصه خودش بیز بگریه در آمدۀ اشک خود و اشک اکتریس بیچاره را بتوت پاک می نمود. رسین از مدح، کم خور سند میگردید، لامن از اندک انتقاد معاصرین مجروح و محزون گردیده داغ ابراد مدقی بسینه اش پنهان می ماند. چون اشخاص ماهر و فاضل را گمیشه کشیدن و خسروانی کردند ایست، سینه رسین نیز پر از داغ یاوه سرائی های معاندین بوده، گفته بی تو اینم که باطنش از زخم زبان گلزار و دما غش از فیض حسن بدیع شعر، محل امداد اسلام صنع و عشق بوده است: پرسش بعد از مرگ بدر مینویسد که: از پدرم بارها شنیده ام که گفت کمترین تنقیدی آنقدر کدورت باطن برایم ایجاد نموده است که تحسین و تمجید اشخاص حقیقت بین دوستان از تلافی آن عاجز می نماید. رسین باین طبع اندک رنج مهارت شاعری را باعیل ترین مقام رسانیده بگانه استاد کلاسیک ها و در درام و تراژدی سریع شکسپیر میباشد حسن کلام و نزاکت های شاعرانه اش نه تنها از قلم صنعت و قش ترشح نموده بلکه زبان

شیر نیش نیز با کلمات برجسته و الفاظ شایسته جای طبائع میکرده رفتار فته در قرب لوی چهارده از اثر ظرافت طبع به مقام ندیمی و تاریخ نویسی ارتقا چاست . رسین بد رجه اعلیٰ کلاسیک Clossique بوده در آثار خود سه صنعت ذیل را به حد کمال رسانیده است .

۱ - **حق** Rationel بوده صورت اشیا و عادات مختلف افراد بشر را کما هی در تحت اثر قلم آورده مانند Romantiques ها یعنی متخیلین مثلاً شاتو بریان ها دو سکتور هوگوها در هیئت اشیاء و ذات عادات تبدلات شخصی و تصورات فردی خود را داخل نمی کرد لاکن همیشه مهارت خود را معروف ترسیم محاسن طبیعت و صنایع بدیعه داشته ، در اشعارش یک موسیقی فیلفایر و یک ايقاع محیر العقولی محسوس میشود . در توافق اصوات و موازنۀ الحان استاد میباشد . سیاق کلام و معلومات صرفی و نحوی مخد کمال داشت خواص نیک بشر را از هیالفنه تبدیل نساخته است و عادات پست و دنائی انسان را نیز کماهی معرفی نموده در زیر پرده توهم پنهان نداشته است این است کمال رسین .

۲ - **سادگی** - رسین بسیط پسند بوده قصه را از اشتباک و ارتباک محفوظ داشته واصل مسئله را از اطباب فرع دور داشته و تیاترهای خود را مشعب و مختلط نمی سازد چنانکه یک واقعه را بصورت های مختلف آن معرفی نموده در اصل سخن تبدلات نمی آورد همیشه همان اکتورهای بالای صحنه تأثیل دیده دشود و همیشه همان یک موضوع است که خصوصیات مختلفش بنظر حاضرین چشم گرفتار میگردد کنی این صفت اصولاً مهارت و توسعی افگار شاعر را نشان میدهد ، زیرا در مدت سه یا چهار ساعت متواالیاً فکر اشخاص را تها بوای سطه یک موضوع جلب آن و حل مکاری را میکل . اشاص ضعیف الطابع و قلیل الفکر به تبدیلی موضوع کوشیده در هر پرده بالای صحته تمثیل اشخاص دیگر و موضوع جدیدی است .

۳ - رسین ، صنعت پرست بوده در صورتی‌ای شاعر آن خود حتی الامکان از حسن و نزاکت اقتباس انوار نموده خصوصاً خواص و مزاج زن را با تهای صنعت و کمال مهارت در سلاک اشعار تیاترهای خود کشیده است : برای توضیح این مسئله مثالی چند لازم می نماید :

۱ - آندرومک Andromaque در تراژدی موسم به آندرومک زنیست که

شهرش را اشیل پدر پیروس در جنگ سروه بقتل رسانیده است و خود او با پسر صغیرش بدست پیروس با سارت افتداده است، حرکات و کلمات آن زن نا امیدی و آلام اسارت را نشان میدهد؛ لاین با یک عالم یا س و حسرت و یک جهان سوز و گداز، خواندن این تراژدی حس ترحم را بحرکت آورده اکثرآ خوانده را میگریاند، پس آیا در صحنه تمثیل چه چیز دیده و شنیده خواهد شد؟ در جواب پیروس که آندرومک را بزندی میخواهد الفاظ آندرومک اینست که:

مگر عقل یدار پیروس خفت؟	به بونان ازین سو چه خواهند گفت
هوا خواه جمله امورت شوم	تو گوئی که حامی بورت شوم
وزنی شعله در چشم داری شرر	مگر حالیت عشق باشد بسر
رجیل ره نیک نامی شوی	بمردانگی به که حامی شوی
خرف گیری و دریکتا دهی	باید تعشق بد لجا دهی
بجز اشک چشم و دل ریش نیست	اسیری که جز نا امیدیش نیست
شروط عرویت بر پا کند	چگونه سرورت مهیا کند
بحجز سردی طبع ناید پدید	ز من خاطر تیره نا امید
تراعشق زین جوش گردد خوش	بچشم ان من اشک خون بین بجوش
اگر شان مردی هو یدا نهی	اگر عشق از سر ته پا نهی
اگر حامی این اسیران شپوش کاه علوم اگر هنرات کار ایشان شوی	اگر حامی این اسیران شپوش کاه علوم اگر هنرات کار ایشان شوی
بلاشک که باشد اشیلت پدر تعالی علی خوبی آن گرد باشد بسر	
جای دیگر پیروس با آندرومک میگوید: مادام ادستنان ما را مجبور با تحداد میسازند تها	
همینقدر اجازه ده که امیدوار باشم آظهار نما در عوض پسرت را آزاد نموده و نسبت بموی	
شرط بدری را اجرا خواهم نمود و خودم حرب وانتقام را باو آموخته بونانیان را بسرا	
خواهم رسانید و شهر ایلیول Hlion را مسخر نموده پسرت را به تخت شاهی خواهنشانید،	
لا کن آندرومک در جواب میگوید: آقا!	
دگر فکر رفعت ندارم بسر	چو بخت پسر خاک شد با پدر

حکومت پرستم در خاک برد
فلک خاک بر آندرو مک بیخت
عمارات و دیوارهای کهن
فرارم بود انتهای مراد
عصاگردم وقت پیری بسر
رهانی شود حاصلت از محن
بامداد اشکم بجیحون شوم
بریزم در از چشم با پور خود
بدخت هلن و جمعم بهتر است

(ناتمام)

چو هکتور شیر افگن من بمرد
چو خونش سر ریگ مقتل بریخت
خواهیم دیدن دو باره وطن
اگر دا نیم چیست اندرناد
همان به کرین ملک گردم بدر
چو از لطف هجرت گذاری مین
چو باری ازین ملک بیرون شوم
بان خون چون لعل هکتور خود
چو عشقت مین موجود صد شراست

(زان راک روسو)

۱۷۱۴ - ۱۷۷۸

آقای نجیب‌الله خان متعلم

در روز تولد زان راک، مادر مهر کستر ش جهان را وداع گفت زان راک بقدم اوین
حیات لطمه از مصائب عالم را خورد. زان راک نه مانند بوالورا سین و والتر مقرب
شاهان بوده و در دربار سلطنتی فرانسه میکنیم، بلطفه تصریح سلطان و امرا جنگلهاي
سرسبز و صحرا های دلکش را ترجیح مداد. و از دربارهای مجلل اروپا کو هستانهای که
دست طبیعت در زیائی آن فروگذاشتی نکرده می‌پسخاید.

روس باصطلاح اهل جهان بدخت بوده چه آرا مگاه مجلل نداشت و جبروت را ندیده
بود. اما در حقیقت یگانه کسیست که مانند پیره مردان دانای شرق دنیای ناچیز را ناچیز میدانست
و جهان را حقیر میخواند چه در عصر خود حقایق را معدوم میدید. با تمن که روز بروز
بشر را بسوی سقوط میکشاند مقابله مینمود و از عوامل که ملل را به استراحت و عیش برستی
میرساند مدافعه میکرد. اوضاع دربار فرانسه و فقدان روح ملی را از فجاجع میدانست و